

Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 80 1 Μαρτίου 2002

Κοινωνία ἢ ἀπομόνωση;

Προσπαθῶ νά βάλω σέ παράλληλες στήλες τίς δύο ἱστορικές πρακτικές καί τίς ἀντίστοιχες ἐμπειρίες. Στή μιά στήλη τό Εὐαγγελικό μήνυμα καί τήν ἐκκλησιαστική Εὐχαριστιακή προέκταση τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, τῆς συνοδοιπορίας μέσα στόν κόσμο, μέσα στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀλληλοπεριχώρησης. Καί στή δεύτερη στήλη, τίς σύγχρονες διακηρύξεις γιά τήν ἀτομική ἐλευθερία, τά προσωπικά δεδομένα καί τά ἀναφαίρετα καί ἀναπαλλοτρίωτα δικαιώματα.

Η συγκριτική μελέτη μου ἐρμηνεύει τή σημερινή κοινωνική εἰκόνα, ἀλλά, ταυτόχρονα, μέ σύρει στό κλίμα τῆς ἀθεράπευτης μελαγχολίας. 'Ο σύγχρονος κόσμος, ὁ κόσμος μου, ἀγωνίστηκε μέ πείσμα νά κόψει τό νῆμα, πού τόν ἔδενε μέ τό Θεό. Καί ἔστρεψε τά νῶτα στή ζεστή οἰκογενειακή ἀγκάλη, πού συλλέγει τά τέκνα της, «ὄν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τά νοσσία ἐαυτῆς ὑπό τάς πτέρυγας» (Ματθ. κγ' 37). 'Η ἐκκλησιαστική ἐμπειρία τῆς κοινωνίας, τῆς ἀδέλφωσης καί τοῦ θυσιαστικοῦ ἀνοίγματος τοῦ ἐνός προσώπου στό ἄλλο, εἶναι σήμερα μιά ἄγνωστη γεύση. Εἰ κόνια ξεθωριασμένη. Τυπωμένη στά βιβλία, πού διασώζουν τό κλίμα ἄλλων ἐποχῶν. 'Αλλά ἐντελῶς ἀποξηνωμένη ἀπό τή σύγχρονη δομή. Καί, στήν εὐμενέστερη ἐκδοχή, ἀπωθημένη καί ταξινομημένη στό ὕλικο τοῦ ἀρχείου. Σήμερα δεσπόζει, στίς συνειδήσεις καί στήν πρακτι-

κή, τό δόγμα τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Ἡ ἀπόλυτη ἐλευθερία ἐπιλογῆς στόχων καί ποιότητας ζωῆς. Καί ἡ διασφάλιση τῆς ἀνεμπόδιστης κίνησης καί πραγμάτωσης τῶν ὁποιωνδήποτε, ἀκόμα καί τῶν πιό ἐκκεντρικῶν προσωπικῶν ὁραμάτων.

Μή μοῦ πεῖτε, πώς αὐτή ἡ μετακίνηση τῶν ἐνδιαφερόντων καί τῶν ἐπιδιω-
ξεων ἔφερε τόν ἄνθρωπο σέ παράδεισο εὐτυχίας καί δημιουργίας. Τά
συνθήματα συνοδεύτηκαν μέ ἐπαγγελίες παραδείσιαις εὐτυχίας. Ἀλλά τά γε-
γονότα ἀφήνουν πίσω τους κλάμα καί ρόγχο θανάτου. Ὅσοι ἀπό μᾶς ξεγελά-
στηκαν καί πίστεψαν, ὅτι ἡ ἀναζήτηση ἀποκλειστικά καί μόνο τῶν δικαιωμά-
των, πού ἀναγράφονται στίς ἐπίσημες Χάρτες τῶν μεγάλων, διεθνῶν ὀργανι-
σμῶν, ἀποτελεῖ βηματισμό πρὸς τήν καταξίωση τῆς προσωπικότητας καί
γεύση τῆς πληρότητας, βρέθηκαν, ξαφνικά, νά ἀναμετριῶνται μέ τήν ἀπο-
μόνωση καί τή σκληρή ἐκμετάλλευση.

Οἱ ἄνθρωποι, σήμερα, περπατοῦν στούς πολυσύχναστους δρόμους μέ τό
σχηματισμό τοῦ κοπαδιοῦ. Στεγάζονται στά μεγάλα οἰκοδομικά συγκρο-
τήματα, πού ἀναγκάζουν τόν ἕνα νά πατάει στό κεφάλι τοῦ ἄλλου. Ἐργάζονται
στά συνεπτυγμένα καί συμπιεσμένα ἀλυσιδωτά ἐργαστήρια τῆς ἐπιστημονικῆς
ἔρευνας ἢ τῆς τεχνολογικῆς ἐπεξεργασίας, πού δημιουργοῦν σχέση ἀλληλεξάρ-
τησης ἢ καταθλιπτικῆς, κλιμακωτῆς ἐξάρτησης τῶν προσώπων καί τῶν ἁρμο-
διοτήτων. Ἀντιμετωπίζουν τίς κοινωνικές ἢ τίς πολιτικές μεταλλάξεις μέ μα-
ζικές ἐξεγέρσεις καί μέ ἀπρόσωπες, ἑτεροκίνητες διαδηλώσεις. Καί, ὁ καθένας
γυρίζει στό σπίτι του, μόνος, μονότατος. Δέ συναντᾷ τό γελαστό πρόσωπο
κάποιου «ἀδελφοῦ» κάποιου «πλησίον». Δέ χαίρεται τήν κοινωνία τῶν ψυχῶν.
Δέν ἀναπαύεται στό λόγο καί στήν ὑπόσχεση τῆς ἀγάπης. Δέ συμμοχθεῖ καί δέ
συνθυσιάζεται σέ κείνο τό βωμό, πού τόν ἀγίασε τό Αἷμα τοῦ Σταυρωμένου
Κυρίου μας, καθὼς ἔτρεξε ἀπό τή λογχισμένη πλευρά του καί κύλησε στήν ἄγο-
νη γῆ τοῦ Γολγοθά.

Η γεύση, πού ἀπομένει στά χεῖλη καί στίς καρδιές, εἶναι πικρή. Στό χαρτο-
φύλακα τῶν ἐπιτευγμάτων μας καί τῶν κατορθωμάτων μας, κρατοῦμε
φυλαγμένα τά ἀτομικά μας δικαιώματα. Καί στό βηματισμό μας, μέσα στή
λαοθάλασσα, πού μᾶς περιβάλλει, ἀνακαλύπτουμε, πώς δέν ἔχουμε συμπαρα-
στάτη. Ὅλοι γύρω μας εἶναι ξένοι. Ὅλοι εἶναι ἀφοσιωμένοι καί ἀπορροφημέ-
νοι στήν ἀναζήτηση καί στήν κατάκτηση καί στή διασφάλιση τῶν προσωπικῶν
τους δικαιωμάτων. Μονάδες αὐτοκίνητες καί αὐτοδύναμες, ἀλλά καί σέ κατά-
σταση τραγικῆς μόνωσης.

ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΣΤΟ ΠΙΛΟΤΗΡΙΟ...

Α'πανωτές οί ἐκρήξεις ἡθικῶν σκανδάλων στό πιλοτήριο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καί ὁ καπετάνιος Χριστόδουλος, σά νά μή παίρνει εἶδηση. Ἡ, σά νά εὐθυγραμμίζεται μέ τούς βομβιστές τῆς ἁγιοπατερικῆς παράδοσης. Κολυμπάει ἐπιδεικτικά στή χλιδή. Καί σφυρίζει ἀνέμελα τό ἐμβατήριο τοῦ «δῆθεν» προσωπικοῦ του θριάμβου(!). Διοχετεύει στό δημοσιογραφικό forum τό προφίλ τοῦ ἡγέτη, πού δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τίς ἐκκωφαντικές ἐκπυρσοκροτήσεις. Πού δέν τόν ἐγγίζει ἡ ὁσμή τοῦ θανάτου.

Ἡ εἰκόνα αὐτή, πού περνάει στίς φιλόξενες ἐφημερίδες καί στά ἀνοιχτά τηλεοπτικά παράθυρα, δείχνει νά εἶναι ἀμφίπλευρη καί ἀμφίσημη. Νά ἱκανοποιεῖ κάποια μικρή μερίδα ἀποδεκτῶν (πού ὀλοένα καί ἐλαχιστοποιεῖται) καί νά διογκώνει καί νά προβληματίζει τήν ἀντίπερα ἔπαλξη. Οἱ ἀρχιεπισκοπικοί πομποί τῶν σκηνοθετημένων εἰδήσεων, ὁ ἴδιος ὁ Χριστόδουλος καί οἱ γραφειοκράτες ἀναπαραγωγοί τῆς πλαστογραφημένης εἰκόνας, πιστεύουν, πώς, μέ τά ὑπερφωτισμένα ρεπορτάζ τους καί μέ τά ἀνασκευαστικά δημοσιεύματά τους, ἀπολογοῦνται πειστικά γιά τίς συνηθῆκες καί γιά τήν εὐθύνη τῶν ἐκρήξεων. Ὁ πολὺς λαός, ὅμως, πού ζυγίζει τούς κενούς ἀσκούς τῆς

ἀρχιεπισκοπικῆς πληροφόρησης καί μετράει τά ἀδιαμφισβήτητα ντοκουμέντα τῆς ἀλλοίωσης τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἥθους καί τῆς ἀτίμητης Ὁρθόδοξης Παράδοσης, νοιώθει νά σκιαάζεται ἀπό τή νεφέλη τοῦ φόβου καί τῆς ἀγωνίας. Βιώνει, στήν προωθημένη ἱστορική διαδρομή τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰώνα, τήν προβληματική τῆς προδοσίας.

*

Τήν προέλαση τοῦ Ἐπισκόπου Χριστοδούλου στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο (ἀκόμα καί μέ τό ὑπέρβαρο φορτίο τῶν ἀντικανονικῶν του ἀποσκευῶν) τήν ἀποδέχτηκαν οἱ πολλοί καί τή χειροκρότησαν. Καί αὐτό, γιατί πίστεψαν, πώς θά σηματοδοτήσει τήν ἀπαραίτητη κάθαρση καί τήν ἀνακαίνιση στό κλίμα καί στήν ποιότητα τῆς Συνοδικῆς διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐξοστρακισμό τῶν σκανδάλων καί τῶν σκανδαλοποιῶν, πού σπιλώνουν «κατ' ἐξακολούθηση», τόν ἀρχιερατικό χιτώνα τους καί διαπλέκονται καθημερινά μέ τά σκοτεινά συμφέροντα καί τή διαφθορά. Καί ἐπιστράτευση σεμνῶν, ἀκατηγόρητων καί συγκροτημένων λειτουργῶν, γιά τήν ἐπάνδρωση τῶν μητροπολιτικῶν θρόνων καί τῶν διαβαθμισμένων ἐπιτελικῶν ἐπάλλξεων.

Ἀτυχῶς, οἱ προσδοκίες καί οἱ ἐλπίδες τοῦ πληρώματος τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας δέ βρῆκαν τή δικαίωσή τους

στήν τετράχρονη γραφή του Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Οἱ ἐξαγγελίες, πού εἶχαν προβληθεῖ ὡς ἐντυπωσιακές προμετωπίδες τῆς νέας περιόδου καί τῆς νέας δράσης, ἐπικαλύφθηκαν ἀπό τή θολή διακίνηση καί ἀπό τίς ὑποπτες συμμαχίες μέ τήν κοσμικότητα καί μέ τή διαφθορά. Τά σκάνδαλα τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου δέν ἀναχαιτίστηκαν. Οἱ σκανδαλοποιοί δέν ἐξουδετερώθηκαν. Οἱ συνειδησιακές πληγές τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ δέν ἐπουλώθηκαν. Οἱ ἐκρήξεις τῶν παθῶν καί τῶν ἀνομιῶν συνεχίζονται καί μάλιστα ἰσχυρότερες. Καί ὁ χρυσοποικίλος ἀρχιεπισκοπικός μανδύας τεντώνεται (ἴσαμε πού ξεσκίζεται καί κουρελιάζεται), γιά νά καλύψει τίς ἠθικές ἀταξίες τῶν φίλων-ψηφοφόρων καί τά παραστρατήματα τοῦ διαλυμένου πιά ἐκτροφείου τῆς «νύμφης τοῦ Παγασητικοῦ».

*

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, στά τέσσερα χρόνια τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του θητείας, συνεργάστηκε ἀνεμπόδιστα καί ἀρμονικά μέ ὅλους τούς φαύλους. Ἐκείνους, πού τούς κατηγοροῦσε πρὶν καί τούς στιγματίζε ὡς τά λύματα τοῦ Σεραφειμικοῦ βόθρου, τούς ἀγκάλιασε καί τούς ἀνέδειξε ἐκλεκτούς του συνεργάτες καί συν-οργανωτές τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Δέν τόν ἀνέκοψαν, στή συνοδοιπορία καί στήν κοινή ἐμφάνιση στήν ἐξέδρα τῆς δημοσιότητας, οἱ πολυχρόνιες, σαφεῖς, ἀρνητικές ἐκτιμήσεις του. Μῆτε τόν ἐμπόδισε ἡ ἀπαρβίαστη ὀριοθέτηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐσχατο σημάδι τῆς ἐκτροπῆς του καί τοῦ ἐναγκαλισμοῦ του μέ τά κατακάθια τοῦ Συνο-

δικοῦ σάκου, εἶναι ἡ ἀγαστή συνεργασία του μέ τό σκανδαλοποιό μιτροφόρο, πού τόν προικοδότησε μέ ψήφους «ἐκ πλαστογραφίας», γιά νά μετατεθεῖ ἀπό τή μικρή Μητρόπολη τῶν Ἰονίων, σέ μεγάλη περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς. Αὐτόν, πού διασύρει συνεχῶς τήν ἀρχιερωσύνη καί τή Συνοδική ιδιότητα, τόν ἔχει ὡς «παρακαθήμενο» καί «παρακοιμώμενο». Συνευφραίνεται μαζί του καί συνεκτίθεται στά δυσμενῆ σχόλια καί στὸν ἀδυσώπητο καταλογισμό.

Δεύτερο δεῖγμα ἀθέτησης τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἐπαγγελίας γιά ἀξιοκρατία καί γιά ἀνύψωση τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας ἀποτελεῖ ἡ ἀνεξήγητη, ἀλλὰ καί ἔνοχη εὐνοιά του καί προτίμησή του στά πρόσωπα, πού τά συνακολουθεῖ στήν πορεία τους ὁ ψόγος. Λές καί ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτῶν του ἔχει μόνο αὐτά τά ὀνόματα. Λές καί γιά νά ἀναδειχτεῖ κανεὶς στά ἀνώτατα ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα, πρέπει νά ἔχει θητεύσει στό γνωστὸ κλάμπ, τό ὁποῖο ὁ μακαρίτης Ἀρχιεπίσκοπος Σπυρίδων, τό χαρακτήριζε «ἀσκή, πού ἅμα σκάσει θά βρωμίσει τόν τόπο».

Ἀπὸ τά πολλὰ δημοσιεύματα, πού χύθηκαν στὸν ἐντυπο κλάδο τῆς ἐνημέρωσης κατὰ τό μήνα Δεκέμβριο, παραμονές τῶν μητροπολιτικῶν ἐκλογῶν καί ἔδωσαν τό στίγμα τοῦ προβληματικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ παρασκηνίου, μεταφέρω ἓνα σύντομο ἀπόσπασμα:

«Ἦταν λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Στὶς Νιές, στὸν Βόλο, σέ μιά κλειστὴ συνάντηση ἀρχιερέων, ὁ κ. Χριστόδουλος προσπαθεῖ νά γίνεῖ ἀποδεκτὸς ὡς διάδοχός του τὸ πνευματικὸ τοῦ παιδὶ ὁ Θεόκλητος Κουμαριανός. Τὰ μέλη τῆς Χρυσοπηγῆς, μέ πρῶτο τὸν ἰδρυτὴ

της Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Καλλίνικο, αντιδρούν με την συγκεκριμένη επιλογή έντονα. Μητροπολίτης από την Ήπειρο προτείνει να μην πληρωθεί ή θέση και να μείνει ο κ. Χριστόδουλος τοποτηρητής έως ότου ξεπεραστούν τα εμπόδια για τον Θεόκλητο. Η Χρυσοπηγή επιμένει και επιστρατεύει, παρά τη θέλησή του, τον Ίγνάτιο Γεωργακόπουλο. Ο κ. Χριστόδουλος υποχωρεί. Δεν θέλει να έρθει σε σύγκρουση με τον γέροντά του, ούτε με τους «υπόλοιπους αδελφούς του» (Εφημερίδα «Τά Νέα», 3 Δεκεμβρίου 2001).

Στό ρεπορτάζ αυτό (για την ολοκλήρωση της εικόνας και για την πληρέστερη ενημέρωση), πρέπει να προστεθεί και η πληροφορία, ότι κατά την περίοδο εκείνη είχαν κυκλοφορήσει στο Βόλο προκηρύξεις, με βιογραφικά στοιχεία του κ. Κουμαριανού, που δεν ήταν καθόλου κολακευτικά και για κείνον και για τον προστάτη του, το νέο Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

Οι καταγγελίες αυτές, που ανάγκασαν τα μέλη της Χρυσοπηγής να αντισταθούν δυναμικά στην προαγωγή του εύνοημένου, από τον κ. Χριστόδουλο, κληρικού, ουδέποτε ερευνηθηκαν υπεύθυνα από τα θεσμικά εκκλησιαστικά όργανα και ουδέποτε αποδείχτηκε, με στοιχεία πειστικά, ή αναλήθειά τους. Και παρ' όλα αυτά, ο κ. Χριστόδουλος επανήλθε στην προβολή του στιγματισμένου «τέκνου» του και κατάφερε να τό αναδείξει Μητροπολίτη και μάλιστα σε Μητρόπολη, πού, σύμφωνα με τους Ίερούς Κανόνες, δεν έχρηρε, αλλά ο ποιμενάρχης της βρισκόταν, άδικα, σε πολυχρόνια εξορία.

Τό δείγμα αυτό της άκρατης, άνεξηγησης και άδικαίωτης εϋνοιας δέν είναι τό μοναδικό στήν τετράχρονη άρχιεπισκοπική κούρσα του κ. Χριστοδούλου. Καί μόνο ή πρόσφατη άναταραχή στους κόλπους της Ίεραρχίας και ό δημοσιογραφικός σάλος, πού προκληθηκε μέ τήν επιμονή του Άρχιεπισκόπου νά θιάσει τό Σώμα, για νά αναδείξει σέ Μητροπολίτη πρόσωπο φορτωμένο μέ όρμαθό καταγγελιών, άποτελεϊ πειστήριο τών κριτηρίων του και τών επιλογών του.

Σ' αυτά πρέπει νά προστεθεί και μία τρίτη παράμετρος. Έχει γίνει πιά κοινός τόπος, ότι ό προκαθήμενος Χριστόδουλος διαθρώνει τό άμεσο περιβάλλον του μέ πρόσωπα, πού δέν είναι άμοιρα ψόγου. Γι' αυτό και πολλοί παράγοντες, εκκλησιαστικοί και κοινωνικοί, μιλούν μέ ύπονοούμενα ή και μέ σαφή άπαρέσκεια για τή φαύλη αύλή του προκαθημένου.

Τή μέρα της επίμαχης έκλογής Μητροπολιτών, ό Γιώργος Κύρτσος, διευθυντής της εφημερίδας «Ελεύθερος Τύπος», δημοσιογράφος, πού συστηματικά ύποστηρίζει τό Χριστόδουλο, άναγκάστηκε νά γράψει: «...Πρός τό παρόν ή κοινή γνώμη δέν προλαβαίνει νά άφομοιώσει τίς άρνητικές είδήσεις πού προέρχονται από τό έσωτερικό της Ίεραρχίας. Καταγγελίες για «περιβάλλον» και συμφέροντα, συγκρούσεις ομάδων και ομάδαρχών, εμφάνιση νέων ομάδων, «ρόζ» σκάνδαλα, συστηματική μείωση του Άρχιεπισκόπου από συγκεκριμένους μητροπολίτες, καλλιέργεια της αντίθεσης Πατριάρχη-Άρχιεπισκόπου».

Και μία βδομάδα άργότερα, ένας άλλος διακεκριμένος δημοσιογράφος,

ὁ Κωστής Δήμτσας, διευθυντής συντάξεως τῆς ἡφημερίδας «Βραδυνή», μέ ανοικτή ἐπιστολή του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο σκιαγράφησε, μέ ἄδρες γραμμές, τὴ ζοφερή εἰκόνα τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων. Καί ἀνάμεσα στίς πολλές, σωστές του κρίσεις, σημείωσε: «Οἱ ἄνθρωποι, πού συγκροτοῦν τό περιβάλλον σας μέ τίς συμπεριφορές τους σᾶς ἐκθέτουν. Ὁλη ἡ Ἑλλάδα γνωρίζει ὅτι οἱ «Βολιῶτες» πλέον κυριαρχοῦν τόσο στή Σύνοδο ὅσο καί στήν Ἀρχιεπισκοπή. Τά βιογραφικά τους χωρίς τίποτε τό οὐσιαστικό. Ἐκτός καί ἂν θέλετε νά μᾶς πείσετε, ὅτι ἡ μεταφορά ἱερῶν λειψάνων καί εἰκόνων γιά προσκύνημα εἶναι πλέον τά μόνα προσόντα γιά τήν ἀνάδειξη κληρικῶν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος... Ἔχετε ἀναρωτηθεῖ τίς αἰτίες αὐτῆς τῆς κακίστης εἰκόνας, πού δίνει ἡ Ἐκκλησία; Ποιός ἄραγε θά ἔχει τό σθένος καί τή δύναμη νά ἀντιμετωπίσει τή θύελλα, πού ἔρχεται; Πολλοί μάλιστα στά δημοσιογραφικά γραφεῖα σιγοψιθυρίζουν ὅτι μέγάλος εἶναι ὁ κίνδυνος δυσοσμίας ἀκόμη καί στήν ὁδό «ἁγίας Φιλοθέης»...» (23 Δεκεμβρίου 2001).

*

Αὐτός εἶναι ὁ γενικός πίνακας τῶν κριτηρίων του καί τῶν ἐπιλογῶν του, τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς εὐνοίας του καί τοῦ τρόπου οἰκοδόμησής του, πού μᾶς δίνει μέ τίς συμπεριφορές του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

Ὑπάρχει, ὅμως καί ἡ προέκταση. Πού δέν εἶναι διαφορετική. Καί πού δέν ἐμπνέει ἀνάπαυση στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιά τίς διεργασίες, πού μεθοδεύει καί τροχοδρομεῖ,

κάθε φορά, πού ἓνα σκάνδαλο ξεσπάει στά ἐνδότερα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου καί γίνεται τροφή γιά ἀδηφάγες γλῶσσες τῶν Μέσων Ἐνημέρωσης καί ἀφορμή θλίψης γιά τό ἀφοσιωμένο ποίμνιο. Δυστυχῶς καί στίς περιπτώσεις αὐτές ὁ Ἀρχιεπίσκοπος γέρνει προκλητικά τήν πλάστιγγα τῆς προτίμησής του πρὸς τοὺς σκανδαλοποιούς καί ἀγωνίζεται (κατά τό πλεῖστον ἀνεπιτυχῶς) νά καλύψει τίς πράξεις τῆς ντροπῆς καί τῆς ἐνοχῆς.

Πρόσφατο παράδειγμα ἡ περίπτωση τοῦ Μητροπολίτη τῆς ἀκριτικῆς Μητρόπολης Διδυμοτείχου. Ὁ ὀχέτος, πού κύλησε ἀπό τό Διδυμότειχο καί θρώμισε ὁλόκληρη τήν ἑλληνική γῆ, προκάλεσε καθολική δυσφορία. Καί ὅλοι, πιστοί καί ἄθεοι, στράφηκαν πρὸς τήν κατεύθυνση τῆς ἱερᾶς Συνόδου, περιμένοντας νά δοῦν τήν ἀντίδραση τῶν ὑπεύθυνων ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας. Τί θά κάνει ὁ Χριστόδουλος καί πῶς θά ἀντιμετωπίσουν τήν περίπτωση οἱ Συνοδικοί Σύεδροι. Καί τί εἶδαν; Ἐνα κομπολόι ὑπεκφυγῶν καί παραπλανητικῶν ἀνακοινώσεων, πού δέν ταιριάζει σέ ἓνα θεσμό, ὅπως εἶναι ἡ ἱερά Σύνοδος καί σέ ἓνα προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως προσπάθησε νά ἐμφανιστεῖ ὁ Χριστόδουλος.

Ἡ ἡφημερίδα «Ἀδέσμευτος Τύπος», πού ἔφερε στό φῶς τῆς δημοσιότητας τό σκάνδαλο, ἔγραψε: «Ὅχι μόνο ἐκπληξη, ἀλλά καί ὀργή μᾶς διακατέχει. Ἀδυνατοῦμε ἀκόμη καί νά φανταστοῦμε ὅτι συνέβησαν ὅλα ἐκεῖνα πού ἀναφέρονται στή μήνυση, κι ἄς ὑπάρχει δίωξη ἀπό τόν εἰσαγγελέα ἐναντίον τοῦ δεσπότη καί τῶν μαρτύρων του-κληρικῶν καί λαϊκῶν-κι ἄς ἐπιμένει ὅσο θέλει ὁ μνηστής ὅτι ἀποδίδει

τήν αλήθεια και μόνο... "Αν υπάρχει όμως, έστω κι ένα ψεγάδι, θά πρέπει να επέμβει ή 'Ιερά Σύνοδος και να επέμβει τώρα προτού ή υπόθεση φτάσει (αν αποδειχθούν οι κατηγορίες) στο ακροατήριο και ή ζημιά για την 'Εκκλησία είναι κατά πολύ μεγαλύτερη..." («'Αδέσμευτος Τύπος» 5-12-2001).

Η 'Ιερά Σύνοδος, δέν κινήθηκε, όπως ήταν υποχρεωμένη, μέ ταχύτητα και αποφασιστικότητα. Έδειξε πώς δέ θεωρεί τό θέμα έπείγον. Δέ συνεδρίασε τή βδομάδα, πού τό σκάνδαλο έτρεχε μέ καλπασμό πρós τίς άκοές του πλήθους. Καί δέν έκανε καμιά ανακοίνωση. Ο πρόεδρος της, ό κ. Χριστόδουλος, πού περιφέρεται από τό πρωί ίσαμε τό βράδυ στά σοκάκια τής δημοσιότητας, μέ τό δάχτυλο στή σκανδάλη, έτοιμος νά πυροβολήσει από μακριά τούς σκανδαλοποιούς τών άλλων χώρων, έπεςε σέ μελαγχολία και σέ άθεράπευτη άφλογιστία. Δέν εμφανίστηκε στίς όθόνες. Δέν κατακεραύνωσε τή βεβήλωση του τίμιου ράσου. Δέν έδωσε υπόσχεση στό λαό, ότι θά προωθήσει στήν έκκλησιαστική Δικαιοσύνη τίς καταγγελίες και θά ζητήσει τίμιες και καθαρές ανακρίσεις.

Μιά βδομάδα μετά τό δημοσιογραφικό θόρυβο, στίς 11 Δεκεμβρίου, συνεδρίασε ή Διαρκής 'Ιερά Σύνοδος και κουβέντιασε, στό περιθώριο τής ήμερήσιας διάταξης, σάν ήταν θέμα παρωνυχίδας, τό περιεχόμενο τών καταγγελιών. Άλλά δέν προχώρησε σέ καμιά άπόφαση. Καί, φυσικά, απέφυγε και τήν οποιαδήποτε σαφή ανακοίνωση. Στήν έφημερίδα «'Απογευματινή» τής 13ης Δεκεμβρίου διαβάζουμε: «Μέχρι χθές τό όνομα του μητροπολίτη, δέν είχε γνωστοποιηθεί. Τό σκάν-

δαλο μέ τό μητροπολίτη, τόν όποιο μήνυσε πρώην μοναχός και τόν κατηγορεί για σεξουαλική παρενόχληση, δέν συζητήθηκε έπίσημα στίς εργασίες τής Διαρκούς 'Ιεράς Συνόδου καθώς ή έφημερίδα πού τό αποκάλυψε («'Αδέσμευτος Τύπος») δέν είχε δημοσιοποιήσει τό όνομά του. Σέ τηλεοπτική έκπομπή του «'Αλφα», ώστόσο, αναφέρθηκε ότι οι καταγγελίες άφορούν τό μητροπολίτη Διδυμοτείχου Νικηφόρο...». Ναί, αυτόν, πού αποκάλεσε «χυδαία» τήν ευμένη εισήγηση, για τήν επίλυση του εκκλησιαστικού προβλήματος, του Μητροπολίτη Δρυινουπόλεως Άνδρέα.

Μετά από τήν τηλεοπτική ανακοίνωση του όνόματος του Μητροπολίτη, πού ήταν ό στόχος τής καταγγελίας, ή Διαρκής 'Ιερά Σύνοδος αναγκάστηκε, τή μεθεπόμενη μέρα, νά ασχοληθεί για δεύτερη φορά μέ τήν περίπτωση. Καί, πιεσμένη από τή γενική κατακραυγή, αποφάσισε νά ανακοινώσει, πώς καλεί τό Μητροπολίτη νά δώσει εξηγήσεις.

Η έπίσημη ανακοίνωση τής Συνοδικής άπόφασης ήταν ένας τραγέλαφος. Ο επί τών ανακοινώσεων Συνοδικός Μητροπολίτης, (ποιός άλλος;), ό 'Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος, έκανε τό καινούργιο θαύμα του. Διαβάζουμε στήν έφημερίδα «'Απογευματινή» τής 14ης Δεκεμβρίου 2001: «Μετά από σχετική συζήτηση, οι Συνοδικοί ιεράρχες αποφάσισαν νά καλέσουν τό Μητροπολίτη νά παράσχει έγγράφως πληροφορίες και εξηγήσεις για τό θέμα. «'Η Σύνοδος αποδοκίμασε μετά βδελυγμίας τίς αναπόδεικτες και άόριστες καταγγελίες και προτρέπει όποιον έχει στοιχεία νά τά καταθέτει έν-

υπογράφως. Ἡ ἀναφορά τοῦ ὀνόματός του στὰ μέσα ἐνημέρωσης δέν ἔπρεπε νά εἶχε γίνει», τόνισε ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως καί συνέχισε: «Ἡ Σύνοδος ἔχει καθήκον νά τιμωρεῖ τόν ἔνοχο, ἀλλά καί νά ὑπερασπίζεται τόν ἀθῶο. Καλεῖ μέ ἔγγραφο τό Μητροπολίτη Διδυμοτείχου νά παράσχει πληροφορίες γιά τίς καταγγελίες, ἐνῶ οἱ ἱεράρχες βρίσκονται ἐν ἀναμονῇ πληροφοριῶν καί ἐξηγήσεων τοῦ προαναφερθέντος Μητροπολίτη»...».

Τί πρῶτο καί τί δεύτερο νά σχολιάσουμε ἀπό αὐτή τή σύντομη, ἀλλά ἀλλοπρόσαλλη ἀνακοίνωση;

1) Στίς 11 Δεκεμβρίου ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἀσχολήθηκε, παρά μόνο περιθωριακά μέ τό θέμα, ἐπειδή δέν γνώριζε (sic) τό ὄνομα τοῦ Μητροπολίτη, πού ἐμπλέκεται, ὡς πρωταγωνιστής, στό σκάνδαλο. Καί στίς 13 Δεκεμβρίου διαμαρτύρεται γιά τό γεγονός, ὅτι ἀπό τήν τηλεοπτική ἐκπομπή ἀνακοινώθηκε τό ὄνομά του. Θά μπορούσε, βέβαια, σύμφωνα μέ τό δικαίωμα, πού ἔχει ὡς ἐπίσημη ἀρχή μέσα στά πλαίσια τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, νά ζητήσει, μέ ἔγγραφό της, ἀπό τόν ἀρμόδιο εἰσαγγελέα ὁλόκληρο τό φάκελλο, νά τόν μελετήσει προσεκτικά καί νά πάρει τίς δικές της ἀποφάσεις. Αὐτό δέν τό ἔκανε. Ἀφῆσε νά διαρρεύσει, κουτοπόνηρα, ὅτι δέν μπορούσε νά διατυπώσῃ κρίση, γιατί δέν γνώριζε τό ὄνομα τοῦ ὑπόλογου Μητροπολίτη καί ὅταν οἱ δημοσιογράφοι ἀντέδρασαν δυναμικά, ἀνακοινώνοντας τό ὄνομα, ὁ κ. Ἀνθίμος, ὡς ἐκπρόσωπος καί τοῦ προέδρου καί τῶν ἄλλων Συνοδικῶν, ἔψεξε ἐκείνους, πού δημοσιοποίησαν τήν ταυτότητα τοῦ δράστη.

2) Ἡ δεύτερη γκάφα τοῦ κ. Ἀνθίμου, πού, ὀπωσδήποτε, θά προῆλθε μετά ἀπό κοινή ζύμωση τοῦ θέματος μέ τόν πρόεδρο Χριστόδουλο: Ὁ κ. Ἀνθίμος, στήν ἴδια ἀνακοίνωσή του, πού ἀναφερόταν στήν ἀπόφαση τῆς Συνόδου νά καλέσει τό Μητροπολίτη νά δώσει ἐξηγήσεις, δήλωσε, ὅτι «ἡ Σύνοδος ἀποδοκίμασε μετά βδελυγμίας τίς ἀναπόδεικτες καί ἀόριστες καταγγελίες...». Ἀλλά πότε τίς μελέτησε τίς καταγγελίες καί πότε κατέληξε στό συμπέρασμα, ὅτι εἶναι ἀναπόδεικτες καί ἀόριστες; Στίς 11 Δεκεμβρίου δέν ἤξερε κἄν τό ὄνομα τοῦ δράστη(!). Στίς 13 πῆρε τήν ἀπόφαση νά τόν καλέσει νά δώσει ἐξηγήσεις. Προτοῦ, λοιπόν, πάρει τίς ἐξηγήσεις, ἔκρινε τίς καταγγελίες ἀόριστες καί ἀναπόδεικτες; Καί ἀφοῦ ἔφτασε σέ αὐτό τό τελικό, ἀπόλυτο ἀθωωτικό συμπέρασμα, δίχως νά πιᾶσει στά χέρια της τό φάκελλο(!), γιατί κάλεσε τόν ἐγκαλούμενο Μητροπολίτη νά δώσει ἐξηγήσεις;

Ὅποιαδήποτε ἀρχή, πού σέβεται τό θεσμικό ρόλο της καί τό κύρος τῶν προσώπων, πού τή συγκροτοῦν καί τήν ἐκπροσωποῦν, πρῶτα διαβιβάζει τήν καταγγελία στόν ἀρμόδιο ἀνακριτή καί, ἀφοῦ ὁλοκληρωθοῦν οἱ ἀνακρίσεις, ἀποφασίζει, ἂν θά παραπεμφθεῖ ὁ κατηγορούμενος σέ δικαστήριο ἢ ἂν θά ἐκδοθεῖ ἀπαλλακτικό βούλευμα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος πρωτοτύπησε καί, πρωτοτυπώντας, αὐτοκαταργήθηκε καί γελοιοποιήθηκε. Πρῶτα ἐξέδωσε ἀπαλλακτικό βούλευμα καί μετά ζήτησε ἐξηγήσεις γιά τό σκάνδαλο.

Ἀπό κεῖ καί πέρα ἦταν προδιαγεγραμμένη ἡ ἐξέλιξη. Κανείς δέν περίμενε τίποτε τό διαφορετικό, ἀπό αὐτό, πού ἔγινε. Ἡ Σύνοδος, μέ ἐπικεφαλῆς

τόν κ. Χριστόδουλο, καμώθηκε πώς περιμένει τίς εξηγήσεις. Στο μεταξύ, όμως, διάστημα, δέν αναζήτησε, σύμφωνα μέ τήν κανονική καί νομική υποχρέωση, πού είχε, τό δικαστικό φάκελλο, γιά νά τόν μελετήσει καί νά σχηματίσει σφαιρική γνώση τοῦ προβλήματος. Καί στήν ἐπόμενη συνεδρίαση τοῦ Σώματος, πού πραγματοποιήθηκε τό μήνα Ἰανουάριο τοῦ 2002, ἔσπευσε νά ἀνακοινώσει, ὅτι θεώρησε τίς ἐξηγήσεις ἐπαρκεῖς καί ἔβαλε τό φάκελλο στό ἀρχεῖο. Ἔτσι, τό σκάνδαλο πέρασε στήν κατάψυξη, ἴσαμε νά λησμονηθεῖ. Ἡ, τουλάχιστο, ἴσαμε νά πιστέψει ὁ κ. Χριστόδουλος καί ἡ καμαρίλα του, ὅτι λησμονήθηκε.

Ἄλλωστε ὁ κ. Χριστόδουλος εἶχε ιδιαίτερο λόγο νά μεθοδεύσει αὐτή τήν ἐξέλιξη τοῦ ἐκρηκτικοῦ σκανδάλου καί νά παγώσει κάθε διάθεση ἀνακρίσεων. Οἱ φίλοι τοῦ ὑπόλογου Μητροπολίτη τόν εἶχαν ἀπειλήσει, ὅτι ἂν προχωροῦσε τήν ἔρευνα καί παρέπεμπε τήν ὑπόθεση στό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο, ἐκεῖνοι θά ἔβγαζαν στή δημοσιότητα τό σκάνδαλο τῆς Κεντρικῆς Θεσσαλίας, τῆς καρδιάς ὁλόκληρης τῆς Ἑλλάδας. Καί ὁ κ. Χριστόδουλος δέ θά εἶχε πού νά κρυφτεῖ.

*

Ὅλα αὐτά τά σενάρια, οἱ συνακόλουθες ἀπειλές καί τά ἐνδεχόμενα νά ξεπεράσουν τά στεγανά τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς, μαζί μέ τίς δυσωδίες καί τά σόου τῆς ὑποκοσμικῆς διαπλοκῆς, ἀναγκάζουν τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο νά διαφοροποιεῖ τήν ἐπιθετικότητά του. Νά περιορίζει τόν ἑλεγχό του στά σκάνδαλα, πού γίνονται μακριά ἀπό τόν περίβολο τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης καί νά σιωπᾷ

(σάν σεμνή ἀρσακειάδα), ὅταν οἱ ἐκρήξεις σημειώνονται στό ἐκκλησιαστικό πιλοτήριο.

Ὅμως, ὅσο καί ἂν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσποιεῖται, πώς σφυρίζει ἀνέμελα καί προχωρεῖ θριαμβευτής, τά σχόλια διαχέονται ἀπό στόμα σέ αὐτί, σ' ὁλόκληρη τήν ἐλληνική ἐπικράτεια καί μεταναστεύουν καί ἔξω ἀπό τά σύνορα. Ὅχι ὡς ἀπλός ψίδυρος πληροφοριῶν. Ἀλλά καί ὡς εὐρύτερος προβληματισμός, πού ἐγγίζει τό πρόσωπο τοῦ προκαθημένου. Οἱ συζητήσεις δέν περιορίζονται στήν ἀποκάλυψη τῶν ἐπικαλυπτομένων θλιβερῶν γεγονότων, πού ἀγωνίζεται νά τά κρατάει στό σεντούκι τῆς μυστικότητας ὁ κ. Χριστόδουλος. Ἀνοίγουν κεφάλαια ἐρωτημάτων. Καταγράφουν ἀποσπασματικές πληροφορίες. Ἀναζητοῦν, πίσω ἀπό τό κοινωνικό καί τηλεοπτικό μακιγιάζ, τό ἀληθινό ἱματζ τοῦ προστάτη τῶν σκανδαλοποιῶν Ἀρχιεπισκόπου. Καί πλέκουν σενάρια. Καί καταλήγουν σέ καταλογισμούς. Ἐκεῖνος δέν τά ἀκούει ὅλα αὐτά. Ἀναπαύεται στούς λιθανωτούς τῶν κολάκων, πού ἔχει μαζέψει γύρω του. Καί δέν ὑποψιάζεται, ὅτι ἔξω ἀπό τήν ὀριοθετημένη αὐλή τῶν κολάκων, διακινεῖται ὁ ἀμερόληπτος λαός. Καί ὁ λαός δέν ἀποκοιμίζεται μέ τά ἀποκαΐδια τοῦ λιθανωτοῦ. Λειτουργεῖ ὡς τελευταῖος, ἀνώτατος κριτής τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων. Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τά πρόσωπα. Νομιμοποιεῖ ἢ καταδικάζει τίς συμπεριφορές. Καί, τελικά, καθαρογράφει τό ἐπίσημο κείμενο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΙΣΧΥΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΤΑ «ΕΠΙΤΙΜΙΑ»;

Πολλές συζητήσεις έγιναν και πολλά ακούσθηκαν για τὰ διαβόητα «ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας» τοῦ Ἀυγούστου τοῦ 1993, ἐφεύρημα καὶ μεθόδευση τῆς δι-
οικούσης Ἐκκλησίας γιὰ νὰ ἀπομακρύνει καὶ πάλι βιαίως καὶ αὐθαιρέτως, χωρίς καμμία κανονικὴ διαδικασία, τοὺς ἐναπομείναντες τρεῖς Ἀρχιερεῖς ἀπὸ τῆ χορείας τῶν ἀρχικά δώδεκα διωκομένων. Τὸ θέμα ἐπανέρχεται κατὰ καιροὺς στὴ δημοσιότητα μέ κριτικές καὶ σχόλια πού διατυπώνονται ἀπὸ εὐκαίρως-ἀκαίρως «θεολογίζοντα» πρόσ-
σωπα, ὑπείκοντα προφανῶς σὲ ποικίλες σκοπιμότητες ἢ καὶ σὲ ὑπαγορεύσεις τρίτων. Οἱ συνεργάτες τῆς περιοδικῆς μας ἐκδόσεως, μέ σειρὰ ἄρθρων καὶ σχολιασμῶν, ἔχουν ἐξαντλήσει τὸ θέμα σὲ ὅλες του τίς παραμέτρους καὶ ἔχουν ἀποδείξει σοβαρῶς καὶ σπουδαίως τὸ ἀνυπόστατο τῶν θλιβερῶν αὐτῶν «ἐπι-
τιμίων» καὶ κατὰ τὴν κανονικὴ τους βία-
ση καὶ κατὰ τὴ νομικὴ τους θεμελίωση καὶ κατὰ τὴν πρακτικὴ τους διάσταση. Τοῦτο μόνο θὰ τονίσουμε. Ὁ ἴδιος ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κατὰ τὴν ἐπιβολὴ τους ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ. ἐμειοψήφη-
σε, ὁ δὲ ἀρμοδιότερος πάντων διαπρε-
πῆς κανονολόγος καὶ καθηγητὴς αἰ-
μνηστος Κ. Μουρατίδης τὰ χαρακτηρί-
σε «Κανονικῶς ἀνυπόστατα, μὴ παρά-
γοντα κανένα ἀποτέλεσμα». Ἀπὸ τὴν πλευρὰ ὅμως τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας δέν ἀκούσθηκε καμία φωνή. Οὔτε γιὰ

τὴν κανονικὴ τους ὑπόσταση οὔτε καὶ γιὰ τὸ νόμιμο τῆς ἐπιβολῆς τους, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἔχει κάποια, στοιχειώδη ἔστω, ἐνημέρωση καὶ ὁ πιστὸς λαός. Ἐπικράτησε ἄκρα τοῦ τάφου σιωπὴ. Καὶ ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία καὶ ἀπὸ τοὺς λαλίστατους «πα-
ραθυριστές» τῶν τηλεοπτικῶν κανα-
λιῶν, ἐκκλησιαστικούς παράγοντες καὶ ἐκπροσώπους. Σήμερα ἀναγκαζόμαστε νὰ ἐπανατοποθετηθοῦμε στὸ θέμα αὐτό, ἐντελῶς ἐπιγραμματικά, μέ τέσσερες ἐπισημάνσεις, ἀφενὸς γιὰ νὰ διεγεί-
ρουμε τίς εὐθύνες τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας ἡγηγτόρων Ἱεραρχῶν καὶ ἀφετέρου γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖ καὶ νὰ κατανοήσῃ, ἔστω καὶ τώρα, τὸ εὐσεβές πλήρωμα, ὅτι οὔτε τότε εἶχαν, ἀλλὰ οὔτε καὶ σήμερα ἔχουν ὑπόσταση τὰ τραγικά καὶ θλιβε-
ρά αὐτὰ «ἐπιτίμια».

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΠΡΩΤΗ: «Ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας» καὶ μάλιστα μέ τὸ πε-
ριεχόμενο πού προσέδωσε σ' αὐτὰ ἡ
Συνοδικὴ πράξη, ὥστε νὰ ἀπομακρύνε-
ται ὁ Μητροπολίτης ἀπὸ τὴν ἔδρα του, νὰ στερεῖται καὶ τῶν ποιμαντικῶν του
καθηκόντων καὶ τῶν διοικητικῶν του
ἀρμοδιοτήτων καὶ νὰ θεωρεῖται «ἀπο-
γυμνωτέος πάσης ἱερατικῆς τιμῆς!»,
δέν προβέπονται ἀπὸ κανένα Ἱερό Κα-
νόνα. Ἡ ἔσχατη ἐκκλησιαστικὴ κύρω-
ση γιὰ τὸ Μητροπολίτη εἶναι ἡ καθαί-
ρεση, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται γιὰ σοβαρά
Κανονικά παραπτώματα, ὑποκείμενα
στόν ἔλεγχο καὶ τὴν κρίση τῶν Ἐκκλη-

σιαστικῶν Δικαστηρίων καί μάλιστα σέ δύο βαθμούς. Ἀπολύτως ταυτίζονται στό θέμα αὐτό οἱ ἀπόψεις ἔγκυρων ἐρμηνευτῶν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί μεταγενέστερων σοβαρῶν Κανονολόγων.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: Ἀλλά ἐκτός ἀπό τό Κανονικῶς ἀνυπόστατο τῶν «ἐπιτιμίων» διαπιστώνεται κατὰ τήν ἐπιβολή τους καί πρόδηλη παραβίαση τῶν Καταστατικῶν νομικῶν διατάξεων, πού διέπουν τίς σχέσεις τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἐλληνικῆς Πολιτείας. Τά ἐπίμαχα αὐτά «ἐπιτίμια» τά ἐπέβαλε μιά εὐκαιριακή πλειοψηφία τῆς Δ.Ι.Σ. στίς 10.8.1993, ἐνῶ κατὰ τή σαφή καί ρητή διάταξη τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κ.Χ.Ε.Ε. (ν. 590/1977) καί στήν περίπτωση ἀκόμα, πού ἐπιβάλλονταν σέ λαϊκοὺς, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν ἱερατική ιδιότητα καί δέν εἶναι ἐπιφορτισμένοι μέ διοικητικές ἐκκλησιαστικές ἀρμοδιότητες, ἔπρεπε γι' αὐτό νά ἀποφασίσει τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας Καί κάτι ἐπὶ πλέον. Ἡ Ἱεραρχία ἔπρεπε νά ἀποφασίσει γιά τήν ἐπιβολή τους μέ τήν αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3, ὅχι μόνο τῶν παρόντων, ἀλλά «τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς». Ἀλλά ἂν ἡ Σύνοδος ἀποφάσισε νά παραβιάσει τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες (ὅπως καί τοὺς παραβίασε) καί νά ἐπιβάλλει ἐπιτίμια σέ Ἐπισκόπους, ἦταν ὑποχρεωμένη νά συμμορφωθεῖ μέ τήν περιοριστική αὐτή διάταξη καί νά ἀποφασίσει μέ τήν αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ἀλλά τέτοια ψηφοφορία δέν ἔγινε. Καί, ὅμως, ἡ ἐπακολουθήσασα ἀνάκληση τῶν ἀρχικῶν Διαταγμάτων ἐκλογῆς τῶν τριῶν «ἐπιτιμηθέντων»(!) Μητροπο-

λιτῶν στηρίχθηκε **ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ** καί **ΜΟΝΟ** σ' αὐτή τήν παράνομη πλειοψηφία τοῦ ἀναρμόδιου ὀργάνου τῆς 13μελοῦς Δ.Ι.Σ.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΡΙΤΗ: Ἡ ἐπιβολή τῆς «ἀκοινωνησίας» δέν ἐπικυρώθηκε ποτέ, οὔτε καί ἐκ τῶν ὑστέρων, ἀπό τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας. Καί ναί μέν τό θέμα αὐτό εἰσήχθη πρὸς συζήτηση κατὰ τή συνεδρία τῆς 19.10.1994, ὅμως ἐπὶ συνόλου ἐν ἐνεργείᾳ (ὅχι μόνο παρόντων) 77 Μητροπολιτῶν ἐψήφισαν ὑπέρ τῆς ἐπιβολῆς 39 Μητροπολίτες, ἀριθμός πού ὑπολείπεται κατὰ πολὺ τῶν 2/3 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας, πού δίδουν ἐξαγόμενο τόν ἀριθμό 51 (77X2/3=51). Ἀνεπικύρωτη λοιπόν παρέμεινε ἀπό τήν Ἱεραρχία ἡ ἀρχική ἐπιβολή ἀπὸ τή Δ.Ι.Σ. τῶν «ἐπιτιμίων ἀκοινωνησίας», ἀφοῦ μέ τά παρὰπάνω δεδομένα ἀπὸ τά ἐπίσημα στοιχεῖα τῆς Ἐκκλησίας, δέν ἐπιτεύχθηκε ἡ αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μητροπολιτῶν.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: Μόνη λοιπόν πράξη, καί αὐτή ἀνυπόστατη, ἀντικανονική καί παράνομη, ἔμεινε πλέον ἡ ἀρχική ἀπόφαση τῆς πλειοψηφίας τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 10ης Αὐγούστου 1993. Καί τήν ἀνυπόστατη καί πλημμελή αὐτή πράξη εἶχε ἀρμοδιότητα νά τήν «ἄρει» (νά τήν ἀνακαλέσει) τό ὄργανο, πού παρανόμως τήν ἐξέδωσε, δηλαδή ἡ Δ.Ι.Σ. Πράγματι ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τή συνεδρία αὐτῆς τῆς 10.7.1998 ἀποφάσισε γιά τήν ἄρση τῶν «ἐπιτιμίων», παρέπεμψε ὅμως τό θέμα (θά λέγαμε ὡς ἐκ περισσοῦ) στήν Ἱεραρχία, γιά νά κρίνει καί ἐκείνη περί τῆς ἄρσεως τῶν ἐπίμαχων «ἐπιτιμίων». Τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, παρὰ τήν ἐμπεριστατωμένη εὐνοϊκή

είσήγηση του Σεβ. Μητροπολίτη Κονίτισης και χωρίς καμμία κανονική και νομική θεμελίωση, έκρινε και πάλι αυθαίρετως, και μάλιστα κατά σκόπιμη αντιστροφή του έρωτήματος, υπέρ της διατηρήσεως της «ἀκοινωνησίας». Ἀλλά και ἐδῶ, ὁ καλός Θεός θέλησε, ἡ κρίση αὐτή της Ἱεραρχίας νά μή συγκεντρώσει τήν ἀπαιτούμενη ἀξυμμένη πλειοψηφία τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν της. Ἐνῶ δηλαδή τά 2/3 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἱεραρχῶν (καί ὄχι τῶν παρόντων) ἔδιναν ἐξαγόμενο τόν ἀριθμό 51, συγκεντρώθηκαν υπέρ της διατηρήσεως τῶν «ἐπιτιμίων» ψῆφοι μόνο 46. Μέ τά δεδομένα και πάλι αὐτά διατήρηση τῶν «ἐπιτιμίων» δέν ὑφίσταται.

Ἀνακεφαλαιώνοντας τίς παραπάνω σκέψεις διατυπώνουμε τή θέση ὅτι τά «ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας» εἶναι κανονικῶς και νομικῶς ἀνυπόστατα, ὅτι ἐπιβλήθηκαν κατά πλειοψηφία ἀπό ἀναρμόδιο ἐκκλησιαστικό ὄργανο (τή Δ.Ι.Σ.), ὅτι οὐδέποτε ἐπικυρώθηκαν ἀπό τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ὅτι ἀνακλήθηκαν τό 1998 ἀπό τό ὄργανο ἐκεῖνο, πού παράνομα τά ἐπέβαλε (Δ.Ι.Σ.) και ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, πού ἀκολουθήσε, δέν ἀποφάνθηκε ἐγκύρως γιά τή διατήρησή τους. Καί καταλήγουμε, ἀβίαστα στό ἀναντίρρητο συμπέρασμα, ὅτι σήμερα τά «ἐπιτίμια» αὐτά δέν ὑφίστανται. Αὐτά ἀσφαλῶς τά γνωρίζει πολύ καλά και ἡ ἐκκλησιαστική μας ἡγεσία, ἡ ὁποία, ἐνῶ ἔχει λόγο ἐπί παντός ἐπιστητοῦ, θέλει νά ἀδιαφορεῖ γιά τή σοβαρότατη αὐτή κανονική ἐκτροπή. Καί πρέπει ἐδῶ νά ἐπισημανθεῖ και νά τονισθεῖ ἰδιαίτερος, πρὸς ἄρση κάθε παρεξηγήσεως και παρερμηνείας, ὅτι τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας οὐδὸλως

ἀσχολήθηκε μέ τό θέμα τῆς κανονικότητας και τῆς νομιμότητας τῆς ἐπιβολῆς τῶν «ἐπιτιμίων», κρίνοντας ὅτι τό θέμα αὐτό ἐκφεύγει τῆς δικαιοδοσίας του.

Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ μεριμνᾷ και τυρβάζεται περί ἄλλα πολλά, οὐδέποτε διατύπωσε σοβαρό και ὑπεύθυνο ἀντίλογο στίς παραπάνω σκέψεις και στά μαθηματικῶ τῷ τρόπῳ ἐξαγόμενα συμπεράσματα. Καί παρόλα αὐτά ἐξακολουθεῖ νά ὑποκρίνεται ὅτι θεωρεῖ, ἀκόμη και σήμερα, ὑφιστάμενα αὐτά τά κατασκευάσματα τῶν «ἐπιτιμίων», ἐνῶ ὀρισμένοι Ἱεράρχες, μή θέλοντας νά ὁμολογήσουν τίς παραπάνω ἀλήθειες, καλύπτονται ὑπό τό slogan «ὑπακοή στήν Ἐκκλησία», ἄλλοι δέ-και τό λένε και τό δείχνουν-εἶναι πεπεισμένοι γιά τήν ἀνυπαρξία τους. Εἶναι πλέον καιρός τό θέμα νά ἀντιμετωπιστεῖ σοβαρά και ὑπεύθυνα. Καί ἂν ἡ ἐκκλησιαστική ἡγεσία ἀπό λόγους σκοπιμότητας δέ θέλει νά τό προσεγγίσει και νά ὁμολογήσει τίς παραπάνω ἀλήθειες, και ἂν τό θέμα αὐτό οἱ Σύνοδοι τό ἀντιπαρέρχονται μέ προκλητική σιωπή, θά πρέπει ὅσοι Ἱεράρχες δέν ἀποδέχονται τά ἐκκλησιαστικά αὐτά ἀτοπήματα, και εἶναι πολλοί, σεβόμενοι τήν ἀρχιερατική τους συνείδηση, νά πάρουν οἱ ἴδιοι τήν πρωτοβουλία, γιά νά τεθεῖ κάποτε ἕνα τέλος σ' αὐτές τίς ἀπαράδεκτες μεθοδεύσεις, οἱ ὁποῖες και τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας τραυματίζουν και τόν πιστό λαό βαθύτατα ἀπογοητεύουν.

Ἡ διαιώνιση μέ μεθοδεύσεις και τεχνάσματα μιᾶς ἀπαράδεκτης καταστάσεως ἀποτελεῖ πράγματι ἐντροπή. Εἰδικότερα μάλιστα, ὅταν αὐτό συμβαίνει στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί ἀποτελεῖ ἀναντίρρητη διαπίστωση, ὅτι τά θλιβε-

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Θλιβερές οι εξελίξεις στά εκκλησιαστικά δρώμενα. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς, πνευματικός πατέρας του Μακαριωτάτου, διατύπωσε σοβαρό ελεγκτικό λόγο σέ βάρος του Ἀρχιεπισκόπου και του περιβάλλοντός του. Οι δηλώσεις του αποτέλεσαν την πρώτη εἴδηση στά τηλεοπτικά κανάλια και κάλυψαν την πρώτη σελίδα του ἡμερήσιου τύπου. Οι διαπιστώσεις του σοβαρές και σπουδαίες. Ἀνέφερε, μεταξύ ἄλλων, παραβίαση του συνοδικοῦ συστήματος και ἔκτροπή ἀπό τήν ἐκκλησιαστική τάξη. Ἀπέδωσε τήν εὐθύνη στον Ἀρχιεπίσκοπο, λέγοντας ὅτι συσκέπτεται και συναποφασίζει γιά τίς ἐκλογές Μητροπολιτῶν μέ «ἄσχετους», μέ «παντελονάδες» και μέ «οἰκονομικούς παράγοντες». Καί, τέλος, χαρακτήρισε Μητροπολίτη του στενοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος ὡς «κολητό» του Μακαριωτάτου και ὡς «ἔχοντα τή νόσο νά ἐμφανίζεται ὡς μέγας παράγων». Καί τό ζήτημα δέν ἔκλεισε ἐδῶ. Στίς ἀναφορές του Σεβ. Πειραιῶς ἤλθαν νά προστεθοῦν και οἱ δηλώσεις τῶν συνεπισκόπων και ἀδελφῶν του Ἀρχιερέων, του Μητροπολίτη Καλαβρύτων, ὁ ὁποῖος χαρακτήρισε τόν Ἀρχιεπίσκοπο ὡς «βαποράκι»

ρά αὐτά «ἐπιτίμια» σήμερα δέν ἔχουν οὔτε καν τυπική ὑπόσταση. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἤ τουλάχιστον οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς, ἄς τά λάβουν αὐτά σοβαρῶς ὑπόψη και ἄς ἐνεργήσουν ὡς ὑπεύθυνοι ἐκκλησιαστικοί ἡγέτες. Αὐτό περιμένει και αὐτό ἀξιώνει ὁ εὐσεβής λαός.

Γ. Ι.

λαϊκοῦ ἐπικοινωνιολόγου και τοῦ Μητροπολίτη Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε, ἔντονα ἐνοχλημένος, γιά «τά κακά περιβάλλοντα».

Οἱ διαπιστώσεις αὐτές εἶναι πράγματι θλιβερές και προκαλοῦν ἔντονη ἀνησυχία και προβληματισμούς, ἄν μάλιστα ληφθεῖ ὑπόψη ὅτι δέν προέρχονται ἀπό κύκλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλά ἀπό Ἱεράρχες του ἁμεσου περιβάλλοντος του Ἀρχιεπισκόπου, μέ τούς ὁποῖους συμπορεύθηκε ἐπὶ μισό περίπου αἰῶνα και βίωσαν ἀπό κοινοῦ τά προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας. Καί ἐνῶ ἀνέμενε κανεῖς τήν ἄμεση ἀντίδραση και τήν διάφευση του Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ἴδιος προτίμησε τή σιγή και τή σιωπή, τό δήλωσε μάλιστα και ἐπίσημα, μέ ἀποτέλεσμα νά πλανᾶται ἡ ἀνησυχία και ἡ ἄμφιβολία στό λαό γιά τά ἐν ἄγνοιά του διαδραματιζόμενα στον ἐκκλησιαστικό χῶρο. Καί ἄν γιά τά σοβαρά αὐτά γεγονότα, τά ὁποῖα ἐξελίσσονται στό χῶρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως και ἀποδίδονται εὐθύνες εὐθέως στό πρόσωπο του Προκαθημένου και στό περιβάλλον του, ἀκολουθεῖται ἡ ὁδός τῆς σιωπῆς, διερωτᾶται κανεῖς ἄν, μετά ἀπ' αὐτά, νομιμοποιεῖται ὁ Μακαριώτατος, σέ κάθε στιγμή και εὐκαιρία, νά ἀρθρώνει λόγο κριτικό, ἐλέγχοντας «πᾶσαν ἀρχήν και ἐξουσίαν». Τοῦτο ἐμφανίζεται τουλάχιστον ὡς ἀντιφατικό και ἀνακόλουθο.

Ἀλλά οἱ ἐλεγκτικές ἀναφορές και εὐαισθησίες του Σεβ. Πειραιῶς και τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν του συνεπισκόπων ἔχουν και μιᾶ ἄλλη παράμετρο. Ἐπαναφέρουν στή μνήμη μας ἕνα ἄλλο θλιβερό περιστατικό, τό ὁποῖο ἔλαβε χώρα κατὰ τήν ἐπίσημη συνεδρία του ἀνώτατου διοικητικοῦ

όργανου της Έκκλησίας, του Σώματος της Ίεραρχίας, την 12-1-2001 και τό όποιο μεταδόθηκε από όλα τά έντυπα και τά ηλεκτρονικά μέσα έν-μερώςεως. Τό καταγράφουμε, όπως ακριβώς διατυπώθηκε από μέλος της Ίεραρχίας και όπως φέρεται καταχωρημένο σέ μία από τίς πολλές ήμερήσιες άθηνάικες έφημερίδες: «Μαχαριώτατε, προτείνω νά αλλάξει ό τρόπος ψηφοφορίας, προκειμένου νά αποφύγουμε πλαστογραφίες (!) πού έγιναν στό παρελθόν... Στή μετακίνηση του πρώην Μητροπολίτου Ζακύνθου στή Μητρόπολη Άττικής βρέθηκαν έξι ψηφοδέλτια μέ τόν ίδιο γραφικό χαρακτήρα...». («Έθνος» 13-1-2001).

Η καταγγελία ήταν βαρύτατη. Μπροστά της οί παραπάνω άναφορές του Σεβ. Πειραιώς, χωρίς νά μειώνεται ή σοβαρότητά των, έρχονται σέ δεύτερη μοίρα. Καί τουτο γιατί, όσα συνθέτουν τό περιεχόμενο της βαρειάς αυτής καταγγελίας, άληθή άποδεικνυόμενα, δέν άποτελούν μόνο παραβίαση του συνοδικού συστήματος, δέν άποτελούν μόνο έκκλησιαστική έκτροπή, αλλά στοιχειοθετούν παράλληλα και παραβάσεις του κοινού ποινικού νόμου, συνεπαγόμενες σοβαρές ποινικές κυρώσεις. Τό Σώμα της Ίεραρχίας έπρεπε νά συγκλονισθεί και νά επαναστατήσει. Καί όμως ούτε ένας Μητροπολίτης δέν είχε την ευαισθησία νά σηκωθεί και νά διαμαρτυρηθεί. Ούτε τό Σώμα ούτε κάποιος ή έστω κάποιος από τους

συνέδρους Μητροπολίτες δέν άξίωσε την άμεση διενέργεια άνακρίσεως ή έρευνας, για νά διαγνωσθεί, κατά την έκκλησιαστική δικονομική τάξη, αν ή συγκλονιστική αυτή καταγγελία άναφέρεται σέ πραγματικό γεγονός, όποτε έπρεπε νά έντοπισθούν ό υπεύθυνος και οί συνυπεύθυνοι ή, αν τά καταγγελλόμενα άποτελούσαν συκοφαντίες, όποτε έπρεπε νά έλεγχθεί και νά τιμωρηθεί ό συκοφάντης. Τό σοβαρότατο αυτό θέμα τό άντιπαρήλθαν άπαντες μέ άδιαφορία και σιωπή. Άκόμη και οί Ίεράρχες εκείνοι, οί όποιοι σήμερα, μέ όσα σοβαρά καταγγέλλουν, δείχνουν όψιμα την ευαισθησία τους και συνταράσσουν μέ τίς δηλώσεις τους και τό Σώμα της Ίεραρχίας και τό πλήρωμα. Έπιστημαίνουμε τουτο τό περιστατικό και μένουμε μόνο σ' αυτό. Ένώ θά μπορούσαμε νά παραθέσουμε και άλλα, πολλά και σοβαρά, για τά όποια ή έκκλησιαστική διοίκηση έπέδειξε την ίδια άδιαφορία και σιωπή.

Καί καταλήγουμε μέ κάποιο κανόνα της λογικής, όπως τόν διδαχθήκαμε κατά τά παλιά, μαθητικά, γυμνασιακά μας χρόνια. "Όταν έλέγχουμε τό έλασσον, ένώ από τό άλλο μέρος σιωπούμε για τό μείζον, τότε εύλογο είναι νά κλονίζονται έναντι των τρίτων οί καλές προθέσεις των δηλώσεών μας.

Συν.

Παπα-Γιάννη

Έχω μία πρόταση. Δέν ξέρω αν είναι πραγματοποιήσιμη. Για νά ξεκουραστεί ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, πού ταλαιπωρήθηκε από τίς άμφισβητήσεις και ό Διδυμοτείχου Νικηφόρος, πού «κατασυκοφαντήθηκε», νά πάνε μαζί ένα τουριστικό ταξιδάκι στην Ταϋλάνδη.

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

ΨΙΘΥΡΟΙ

Ήθικός συναγερμός.

Μέ τό λάβαρο στό χέρι (δχι τής αγίας Λαύρας, άλλα τής αθεράπευτης έπαρσης) ό 'Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος έμφανίζεται καθημερινά στά Μέσα Μαζικής Ένημέρωσης και σαλπίζει κάθαρση. Διαμαρτύρεται γιά τήν ήθική έκλυση. Καί φωνάζει, πώς οί πάντες έχουν δικαίωμα και υποχρέωση νά διαμαρτυρηθούν γιά τή διαφθορά, πού έχει άπλωθει και έχει κατακυριεύσει όλα τά στρώματα τής κοινωνίας και όλους τούς θεσμούς τής πολιτείας. Καί πώς, δυστυχώς, αυτή τή στιγμή, κανένας, εκτός από τόν ίδιο, δέν ύψώνει φωνή και δέν αποτολμάει νά άναμετρηθεί μέ τό βούρκο και μέ τόν πνευματικό άποχρωματισμό του λαού μας.

Στίς 17 'Ιανουαρίου, μέρα τής μνήμης του αγίου 'Αθανασίου, είπε, άνάμεσα σέ πολλά άλλα: «Σήμερα, πού διακυβεύεται ό παραδοσιακός τρόπος ζωής και πού ή άπειλή νά παρασυρθούν τά πάντα στό πέραςμα ενός πνευματικού σίφουνα δέν άκούμε σχεδόν από πουθενά ένα λόγο διαμαρτυρίας, δέν άκούμε σχεδόν από κανένα από εκείνους πού επαγγέλλονται τούς πνευματικούς ήγέτες αυτού του τόπου ένα λόγο διαμαρτυρίας και άφωπνίσως, προκειμένου ό λαός νά καταλάβει τόν κίνδυνο μέσα στον όποιο ζει».

Όμως, ό Μακαριώτατος, ένώ αυτοπροβάλλεται ως ό μοναδικός Έλληνας πολίτης, πού πο-νάει και υποφέρει και διαμαρτύρεται, δέ θγάζει τσιμουδιά, γιά τήν έκλυση και γιά τή διαφθορά και γιά τό βούρκο, πού έχει εισορμήσει στό μέγαρο τής 'Αρχιεπισκοπής του και έχει άπλωθει σέ όλους τούς τομείς τής εκκλησιαστικής μας ζωής. Τό έρευνητικό του βλέμμα τό έχει μόλιμα καθηλωμένο στά σκάνδαλα και στή βρωμιά του πολιτικού και του κοσμικού χώρου. Καί τό μεγάλο της διαμαρτυρίας του τό έχει στραμμένο συνεχώς προς τούς έξω. Πρός τούς διαμορφωτές τής σύγχρονης υποκουλτούρας. Ποτέ του δέν στρέφει τήν προσοχή του και τόν έλεγ-κτικό του λόγο προς τά μέσα. Πρός τή διαφθορά του οίκου του. Καί προς τά πρόσωπα του περιβάλλοντός του, πού έξευτελίζουν και τήν 'Εκ-

κλησία και τόν 'Αρχιεπίσκοπο και τό δικό τους πρόσωπο.

Τό «γιατί», ποίος θά τό εξηγήσει. Τό μυστικό, πού ό κράχτης και εκπωματιστής του κοι-νωνικού βόθρου και στηλιτευτής τής δια-φθοράς, χάνει τή μιλή του, όταν ό έσωτερικός βόθρος ξεχειλίζει και άπλώνει παντού τή δυσω-δία του, τό μαντεύουν οί πάντες. 'Αλλά εκείνος δείχνει νά τό κρατάει επίμονα και διακριτικά στό φάκελλο των προσωπικών του δεδομένων.

'Αλλά, πού τό πάει; Κάποιος Δαφέρμος θά βρεθεί, γιά νά κάνει τό μυστικό βούκινο.

Τά τρία παράσημα(!!!)

Και τό σήριαλ τής νοσηρής έξωστρέφειας συνεχίζεται. Ό Μακαριότατός μας, θαθεία πλη-γωμένος από τή διαφθορά, πού επικρατεί στήν κοινωνία, φιλοσοφεί έναγώνια και θεολογεί ύποκριτικά, άρνηστεύοντας τόν έαυτό του, (πού είναι ό μεγαλύτερος στρατολόγος και προστά-της τής διαφθοράς) και τό περιβάλλον του, (πού άντανακλά τίς δικές του έφέσεις) και δακτυλο-δεικτεί τά διεφθαρμένα αποβράσματα τής κο-σμικής μάζας.

Διαβάσαμε στήν έφημερίδα «'Ελεύθερος Τύπος» τής 4ης Φεβρουαρίου 2002: «Στό κή-ρυγμά του από τόν άμβωνα του ναού τής Θεο-τόκου Νέας Φιλοθέης, ό κ. Χριστόδουλος άνα-φέρθηκε στό θέμα του ήλεκτρονικού τζόγου το-νίζοντας: "Ολόκληρη ή κοινωνία μας τείνει νά καταστραφεί. Όδηγείται στήν καταστροφή μέ όλα αυτά τά συμπτώματα τής κατάπτωσης και τής παρακμής. Τό χρήμα, ή δόξα και ή ήδονή. Αυτά τά τρία είναι πού παρασύρουν τούς άνθρωπους στήν άμαρτία"...».

Αυτά τά τρία! 'Η πυρίτιδα, πού καίει τήν έντιμότητα και τήν άκεραιότητα του ανθρώπου. Καί, πού, δυστυχέστατα, παράγονται και διαχέ-ονται όχι μόνο από τά κέντρα του ήλεκτρονικού τζόγου, αλλά και από τά ένδαιτήματα του κ. Χριστοδούλου.

'Υπάρχει κανένας, πού άμφιβάλλει, ότι τό χρήμα, τό χρυσάφι, ή ανατολίτικη χλιδή είναι μαγνήτες, πού αίχμαλωτίζουν τήν ψυχή του 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου; Όταν άκούτε, ότι δαπανάει εκατόν πενήντα ολόκληρα έκα-τομύρια δραχμές, γιά νά έπισκευάσει και γιά νά έκλαμπρύνει τήν κατοικία του, μπορείτε νά διατηρείτε τήν έλπίδα, πώς ή φιλοχρηματία και ή λάμψη τής χλιδής δέν έχουν άλλοτριώσει τήν

ψυχή του διαδόχου;) των φτωχών αγίων 'Αποστόλων;

Υπάρχει Έλληνας πολίτης, πού δέν έχει μέσα του κατασταλαγμένη τήν πεποίθηση, ότι ή κοσμική δόξα ήλεκτρίζει καί μαγεύει τόν κ. Χριστόδουλο, τό λειτουργό των Μυστηρίων της 'Ακρας ταπείνωσης καί της Κένωσης; Καί ότι τό χειροκρότημα καί ό λόγος της κολακείας δέν αποτελούν γι' αυτόν τά λαχταριστά, άλλα καί μεθυστικά ήδύποτα;

Όσο γιά τήν ήδονή, τί νά πούμε καί τί νά όμολογήσουμε; Στενάζουν οι χώροι του εκκλησιαστικού κουτοσμπολιού. 'Ακόμα, είναι υπερφορτωμένοι καί οι διάδρομοι της 'Αρχιεπισκοπής καί της 'Ιερās Συνόδου. Τά ντοκουμέντα, πού βγαίνουν από αυτές τις επάλληλες καί διασταυρωμένες διερευνήσεις, αποτελούν κοινό μυστικό. Καί έχουν διασπαρεί στά Μέσα μαζικής ενημέρωσης ή φυλάγονται, γιά επίκαιρη χρήση, στις τσέπες καί στους χαρτοφύλακες των αντιπάλων του.

Χρήμα, δόξα καί ήδονή είναι τό τρίπτυχο της αρχιεπισκοπικής φρουράς, πού κλιμακώνεται καί έξω από τό άμαρτωλό κτίριο καί, περνώντας απο τήν καρδιά της Θεσσαλίας, αναπτύσσεται ίσαμε τήν έσχατιά της Θράκης.

Μή μιλάτε, Μακαριότατε, γιά διαφθορά. 'Η, πρίν τολμήσετε νά μιλήσετε, απολυμάνετε, μέ ισχυρή δόση φορμόλης, τό διοικητήριό σας.

Κροκοδείλια τά δάκρυα;

Πολλοί ανάνηυσαν, όταν είδαν τό Μητροπολίτη του Πειραιά Καλλίνικο, νά χύνει δάκρυα από αγάπη στην 'Εκκλησία καί νά συγκλονίζεται από τήν αγωνία νά πρυτανεύσουν άξιοκρατικά κριτήρια στην επιλογή των νέων στελεχών Της.

Ό κ. Καλλίνικος καί μιά καί δυό καί πολλές φορές διακήρυξε από τά άνοιχτά τηλεοπτικά παράθυρα, πώς δέν τόν άπασχολεί τίποτε άλλο, παρά μόνο ή δόξα της 'Εκκλησίας. Καί υπογράμμισε μέ έμφαση, πώς δέν είναι νοητό νά καλούνται στό άρχιερατικό αξίωμα άτομα, πού δέν τά συνοδεύει ή έξωθεν καλή μαρτυρία.

Θά τόν επαινούσαμε γι' αυτή τήν «από καρδιάς» διακήρυξη καί θά τόν προσκυνούσαμε, αν στό βιογραφικό του δέν υπήρχαν οι κατασκότεινες εκείνες σελίδες, πού, κατά τό τελευταίο αυτό διάστημα, έχουν προβληθεί σε δημόσια ανάγνωση καί σε κοινή επίκριση.

Καί γιά νά παρατρέξουμε όλες τις προηγούμενες μελανές σελίδες της βιογραφίας Καλλινίκου, φωτίζουμε μιά, ιδιαίτερα πρόσφατη.

Στό περιοδικό, πού εκδίδει ό ίδιος, στην «Πειραική 'Εκκλησία» καί στό τεύχος του 'Ιανουαρίου του 2002, δημοσιεύεται, ανάμεσα στα πολλά εκκλησιαστικά ρεπορτάζ καί τό χρονικό του έορτασμού του πολιούχου της Πόλης του Πειραιά, αγίου Σπυρίδωνα. Καί, γιά νά προβληθεί περισσότερο τό γεγονός, χρησιμοποιούνται καί δυό έντυπωσιακές φωτογραφίες.

Στή μιά, λοιπόν, από τις δυό φωτογραφίες, βλέπουμε παρατεταγμένους όλους τους Μητροπολίτες συλλειτουργούς, πού λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους καί μέ τήν ιεροργία τους τήν γιορτή. Στή μέση βρίσκεται ό κ. Καλλίνικος. Καί στά δεξιά του... ποιός νομίζετε; Ό περιβόητος καί διαβόητος Παντελεήμονας Μπεζενίτης. Ναι, ό Μπεζενίτης στά δεξιά του κ. Καλλινίκου, του Μητροπολίτη, πού καίγεται(!!!) γιά τήν άξιοκρατία καί γιά τή δόξα της 'Εκκλησίας. Τί σάς λέει αυτό;

Καί νά σημειώσετε, ότι αυτή ή «συντυχία» πραγματοποιήθηκε μετά από τις όλομέτωπες επιθέσεις του κ. Καλλινίκου εναντίον εκείνων, πού προωθούν άνάξια πρόσωπα στους Μητροπολιτικούς θρόνους καί μετά από τά δάκρυα, πού χύθηκαν, γιά τή δόξα της 'Εκκλησίας(!). Καί, δυό μόνο μέρες πρίν από τή δραματική εκείνη Συνέλευση της 'Ιεραρχίας, πού τίμησε τήν κραγμένη διαφθορά καί πλήγωσε τήν ευαισθησία του πληρώματος.

Τώρα μένει νά δούμε καί τοῦτο: Μετά τόν επόμενο έορτασμό του αγίου Σπυρίδωνα, μιά δεύτερη φωτογραφία του κ. Καλλινίκου, πού νά έχει στά δεξιά του τόν κ. Μπεζενίτη καί στά άριστερά του τόν κ. Πολυκανδριώτη.

Μήν άπορείτε. Όλα νά τά περιμένετε.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

'Εκκλησιαστικής ενημέρωσης.

Ίδιοκτήτης:

ό Μητροπολίτης

'Αττικής καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αιτών 'Αττικής.

Τυπογραφείο Κωνσταντίνου Σανιδά,

Ίωαννίνων 6 Μοσχάτο.